

עפ"ת 64279/05/21 - ולאדימיר מיסיוק נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 64279-05-21 מיסיוק נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 90513176231

בפני	כבוד השופט עמית יורם צלקובניק
מערער	ולאדימיר מיסיוק
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

פסק דין

ערעור כנגד החלטות בית משפט לתעבורה מחוז מרכז מיום 22.3.21 ומיום 7.4.21 בתיק המש 4437-03-21 (כב' השופטת שפר), לפיהן נדחו בקשות המערער להארכת מועד להישפט הנוגעת להודעת תשלום קנס שהוטל בעקבות נהיגה באור אדום ברמזור ביום 25.12.2018.

המערער טען כי לא קיבל את הודעת תשלום הקנס (המועד האחרון להישפט היה ביום 24.4.19), וכי אדם אחר, פטרו פרונצ'יק שמו, נהג ברכב במועד ביצוע העבירה.

בית המשפט קמא ציין בהחלטותיו כי מתגובת המשיבה עלה כי הקנס שולם בחודש פברואר 2019, עוד בטרם חלפו 90 הימים מעת קבלת הדוח, וכי תשלום הקנס כמוהו כהודאה; הודעת תשלום הקנס נשלחה בדואר רשום לכתובתו של המערער, וחזרה בציון "לא נדרש", ומשכך חלה גם חזקת מסירה, המעבירה לכתפי המערער את הנטל להוכיח כי לא קיבל את דבר הדואר הרשום בשל נסיבות שאינן תלויות בו, ולא עקב הימנעות מקבלו. הטענה כי אדם אחר נהג ברכב אין די בה כדי לבסס עיוות דין המצדיק ביטול פסק הדין, ותצהירו של פטרו נערך בחודש 5/20, למעלה משנה וחצי לאחר מועד העבירה.

בהודעת הערעור, טוען המערער, עורך דין במקצועו, כי נודע לו על דבר העבירה, רק בחודש 6/20 בעקבות הודעה מרשות הרישוי על השתתת אמצעי תיקון; בירורו העלה, כי הקנס שולם על ידו "**מבלי לראות את הדוחות, מבלי לדעת את מהותם את העבירות ורכבים בגינם ניתנו**", וזאת לאחר שקיבל הודעת עיקול בגין קנסות תעבורה, ושילם את הקנסות לצורך הסרת העיקול. המערער טוען כי הוא מחזיק מספר כלי רכב, שבאחד מהם נוהג אותו פטרו, והמערער מקבל דוחות מעת לעת, הנוגעים לנהיגתו של פטרו ברכב; עוד טען כי ניתן להוכיח באמצעות מפת גוגל ואיכון הטלפון, כי לא שהה במקום ביצוע העבירה ברכבו. המערער טען בנוסף, כי לא קיבל את הדוח בשל "**בעייתיות במסירת הדואר בדירה שהתגורר בכפר סבא**", וכי פנה לדואר ישראל בעניין זה. מדוח מעקב משלוחים ומהודעת שירות לקוחות בדואר שהוצגו, עולה כי ביום 14.1.19 ו- 21.1.19 הושארו שתי הודעות למערער על דבר הדואר, לאחר שהמערער לא היה בבית, ולבסוף הוחזר דבר הדואר לשולח כ"לא נדרש".

לא מצאתי מקום לקבלת הערעור.

המערער פנה לבירור הנוגע לדוח רק בחודש יוני 2020, לאחר שקיבל הודעה מרשות הרישוי על השתת אמצעי תיקון בגין 3 דוחות, אחד מהם נוגע להודעת הקנס שבנדון. עלה, כי הקנס שולם עוד ביום 18.2.2019, היינו במסגרת 90 הימים מאז משלוח הודעת הקנס, ומשכך טרם נוצר חוב בגין הודעת הקנס, והקנס שולם ב"דרך המלך" ובסכום הקרן. טענת המערער כי לא ידע עבור מה הוא משלם, אינה ממין העניין, שכן בית המשפט אינו אמור לתור אחר נסיבות התשלום, ובמיוחד אם הטענה מתעוררת בשיהוי כבד, ורק בעקבות רצון למנוע השתת אמצעי תיקון. טענה זו מוקשית גם בשל כך שהמערער הינו עורך דין האמור להבין את נפקות תשלום הדוח, שמשמעו הודאה וענישה חלוטה, כפי שציין בית משפט קמא. עוד עולה מהחומר שהציג המערער בבית משפט קמא כי הוא מעסיק עובדים המשתמשים בכלי רכב שונים שבבעלותו, והיעדר אמצעי פיקוח על הדוחות המשולמים, המונפקים על שמו של המערער, רובץ לפתחו של המערער, בעת העלאת טענת הסבה בשיהוי ניכר, כפי שנפסק לא אחת בעבר.

עצם תשלום הקנס מעלה כי המערער היה מודע לקיומה של דרישת קנס הנוגעת לעבירה שבוצעה, גם ללא זיקה להודעת תשלום הקנס שנשלחה אליו בדואר, וטענת "לא ידעתי עבור מה נועד התשלום", משמעה לכל היותר, גילוי אי-אכפתיות שאינה עולה כדי נימוק מיוחד, המצדיק מתן הארכת מועד להישפט לאחר תשלום הקנס.

המערער צירף כאמור, תכתובת מרשות הדואר המעידה כי הודעת הקנס נשלחה בדואר רשום, והושארו 2 הודעות בביתו של המערער, אולם הדואר לא נדרש. די בכך כדי לעמוד בחזקת מסירה. המערער טען כי יש בעייתיות במסירת הדואר בדירה בה התגורר, אולם עניין זה לא הוכח מעבר להשמעת טענה דא בעניין, ואין מקום להידרש לה (ראו בעניין זה- רע"פ 10319/07 פדידה נ' מדינת ישראל (17.12.2007)).

גם הבקשה להסבת הדוח, בשיהוי ניכר, למעלה משנתיים לאחר העבירה, אינה יכולה להתקבל, ואין להסכין עם הגשת בקשה להסבה ללא תלות במועד ביצוע העבירה (רע"פ 9580/11 יוסף נ' מדינת ישראל, בפסקה ה (27.12.2011)), בתצהיר שהוגש על ידי פטרו, נעדרים כל פרטים מבהירים לנסיבות ביצוע העבירה, שנתיים ומעלה לפני הגשת התצהיר, וטענת המערער כי יש בכוחו להוכיח באמצעות ראיות אחרות כי לא נהג ברכב, אינה מבוססת.

הערעור נדחה לפיכך.

המזכירות תעביר את פסק הדין לצדדים באמצעות הדואר/נט.

ניתן היום, כ"ב תמוז תשפ"א, 02 יולי 2021, בהעדר הצדדים.